

Συρτάχεια

Βασικά παραδείγματα στο \mathbb{R} : ένα ελάχιστο διάστημα $[a, b]$
ή ένα πεπερασμένο σύνολο $\{x_1, x_2, \dots, x_m\}$

Ακολουθιακή συρτάχεια: (α) Αν (x_n) είναι μια ακολουθία στο $[a, b]$ τότε υπάρχει υποακολουθία (x_{k_n}) της (x_n) η οποία συγκλίνει σε κάποιο $x \in [a, b]$.

(β). Έστω (y_s) ακολουθία στο $\{x_1, x_2, \dots, x_m\}$. Αφού η (y_s) έχει όπερους όρους, υπάρχει $j \in \{1, \dots, m\}$ και υπάρχουν $k_1 < k_2 < \dots < k_j < k_{j+1} < \dots$ ώστε $y_{k_s} = x_j$ για κάθε s .

Δηλαδή η (y_s) έχει σταθερή υποακολουθία $y_{k_s} = x_j$, και πρόφανως $y_{k_s} \rightarrow x_j \in \{x_1, \dots, x_m\}$

Los ορισμός: Ένα $K \subseteq (X, d)$ λέγεται ακολουθιακά συρτάχεις αν για κάθε ακολουθία (x_n) στο K , υπάρχουν (x_{k_n}) και $x \in K$ ώστε $x_{k_n} \rightarrow x$.

Ειδικότερα, ο (X, d) λέγεται ακολουθιακά συρτάχεις, αν κάθε (x_n) στο X έχει $x_{k_n} \rightarrow x \in K$.

• Συρτάχεια (με καθύψους) (β). Έστω ότι το $A = \{x_1, \dots, x_m\}$ καθύψεται από μια οικογένεια ανοικτών διαστημάτων (a_i, b_i) , $i \in I$. Δηλ. $A \subseteq \bigcup_{i \in I} (a_i, b_i)$.

Υπόκει $i_1 \in I : x_1 \in (a_{i_1}, b_{i_1})$.

- " - $i_2 \in I : x_2 \in (a_{i_2}, b_{i_2})$

⋮

- " - $i_m \in I : x_m \in (a_{i_m}, b_{i_m})$.

Δηλ. \exists πεπερασμένοι το πλήθος δείκτες $i_1, \dots, i_m \in I$ ώστε:

$$A = \{x_1, \dots, x_m\} \subseteq (a_1, b_1) \cup \dots \cup (a_m, b_m).$$

(Αυτή είναι μια πεπερασμένη οικογένεια της αρχικής).

α) Έχει το $[a, b]$ την ίδια ιδιότητα;

Ναι, (Λήμμα 1, Θεώρημα Heine-Borel).

$$\text{Έστω ότι } [a, b] \subseteq \bigcup_{i \in I} (x_i, y_i).$$

Τότε υπάρχουν $i_1, \dots, i_m \in I$ ώστε:

$$[a, b] \subseteq (x_{i_1}, y_{i_1}) \cup \dots \cup (x_{i_m}, y_{i_m}).$$

Απόδειξη:

Ορίζουμε: $B = \{s \in (a, b] : \text{το } [a, s] \text{ καλύπτεται από πεπερασμένα το πλήθος } (x_i, y_i)\}$.

• $B \neq \emptyset$. Αφού $a \in [a, b]$ υπάρχει $i \in I : a \in (x_{i_1}, y_{i_1})$.

$$\text{Θεωρούμε } s : a < s < \min\{y_{i_1}, \beta\}$$

Τότε $s \in (a, b]$ και $[a, s] \subseteq (x_{i_1}, y_{i_1}) \Rightarrow s \in B$.

• Το B είναι άνω φραγμένο από τον b .

• Άρα, το B έχει ελάχιστο άνω φράγμα, το οποίο συμβολίζουμε με t .

Για κάθε $s < t$ προχωρά να βρω $u \in (s, t]$ ώστε $u \in B$.

και $[a, u] \subseteq (x_{i_1}, y_{i_1}) \cup \dots \cup (x_{i_m}, y_{i_m})$, για κάποιους $i_1, \dots, i_m \in I$.

Ισχυρισμός: $t = b$. (Έστω ότι $t < b$).

Αφού $t \in [a, b] \Rightarrow \exists i_0 \in I : t \in (x_{i_0}, y_{i_0})$. Από την (x) προχωρά να βρω $x_{i_0} < u < t$ με $u \in B$.

$$\left. \begin{array}{l} \text{Τότε } \exists i_1, \dots, i_m \in I : [a, u] \subseteq \bigcup_{j=1}^m (x_{i_j}, y_{i_j}) \\ [u, y_{i_0}] \subseteq (x_{i_0}, y_{i_0}) \end{array} \right\} \Rightarrow [a, y_{i_0}] \subseteq \bigcup_{j=0}^m (x_{i_j}, y_{i_j})$$

Παίρνω $t \leq s \leq \min\{y_{i_0}, b\}$ -3-

Τότε $[a, s] \subseteq \bigcup_{j=0}^m (x_{ij}, y_{ij})$

$\Rightarrow s \in B \Rightarrow s \leq \sup B \rightarrow s \leq t$, άτοπο.

Ισχυρισμός: $b \in B$ (δηλ. $b = \max(B)$) \rightarrow

$[a, b] \subseteq$ πεπερ. Ένωση από (x_i, y_i) .

Όμοια με του προηγούμενου ισχυρισμού:

Ορισμοί: Έστω (X, d) μ.χ. και έστω $K \subseteq X$.

1. Ανοικτή κάλυψη του K είναι μια οικογένεια $(U_i)_{i \in I}$ ανοικτών υποσυνόλων του X , η οποία καλύπτει το K .

$$K \subseteq \bigcup_{i \in I} U_i$$

2. Υποκάλυψη της $(U_i)_{i \in I}$ λέμε κάθε οικογένεια

$(U_i)_{i \in J}$ όπου $J \subseteq I$ που εξακολουθεί να καλύπτει το K .

$$K \subseteq \bigcup_{i \in J} U_i$$

Η υποκάλυψη λέγεται πεπερασμένη αν το J είναι πεπερασμένο σύνολο. $J = \{i_1, \dots, i_m\}$, $i \in I$.

ορισμός συμπύκνωσης: Ένα $K \subseteq (X, d)$ λέγεται συμπυκνός,

αν για κάθε ανοικτή κάλυψη $(U_i)_{i \in I}$ του K , μπορούμε να

βρούμε πεπερασμένη υποκάλυψη: υπάρχουν $i_1, \dots, i_m \in I$,

ώστε $K \subseteq U_{i_1} \cup \dots \cup U_{i_m}$.

Λέμε ότι ο (X, d) είναι συμπαγής αν για κάθε ανοικτή κάλυψη

$(U_i)_{i \in I}$ του X (το οποίο σημαίνει $X = \bigcup_{i \in I} U_i$), υπάρχουν

$$i_1, \dots, i_m \in I : X = U_{i_1} \cup \dots \cup U_{i_m}$$

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ - ΠΑΡΑΣΗΡΗΣΕΙΣ

1. Κάθε (X, d) έχει ανοικτή κάλυψη: η $\{X\}$ είναι ανοικτή κάλυψη (και πράγματι πεπερασμένη) του X .

2. Κάθε ανοικτή κάλυψη $(U_i)_{i \in I}$ του $K \subseteq (X, d)$ έχει υποκάλυψη: π.χ. $(U_j)_{j \in I} \quad I=I$ (τα κλεισώδη).

3. Ο (\mathbb{R}, r_1) δεν είναι συμπαγής: θεωρούμε την ανοικτή κάλυψη $\mathbb{R} = \bigcup_{n=1}^{\infty} (-n, n)$. Αυτή η κάλυψη δεν έχει πεπερασμένη υποκάλυψη.

Έστω ότι υπάρχουν $n_1 < \dots < n_m \in \mathbb{N}$ ώστε:

$$\mathbb{R} = (-n_1, n_1) \cup \dots \cup (-n_m, n_m) = (-n_m, n_m) \text{, άτοπο.}$$

4. Έστω (x_n) ακολουθία στον (X, d) με $x_n \rightarrow x \in X$.

Το $K = \{x\} \cup \{x_n : n \in \mathbb{N}\}$ είναι συμπαγές:

Έστω $(U_i)_{i \in I}$ μια ανοικτή κάλυψη του K : τα U_i είναι ανοικτά και $K \subseteq \bigcup_{i \in I} U_i$.

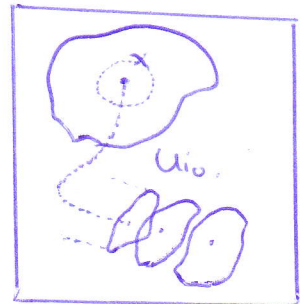
Αφού $x \in \bigcup_{i \in I} U_i$ υπάρχει $i_0 \in I$:

$$x \in U_{i_0}$$

Αφού το U_{i_0} είναι ανοικτό και $x_n \rightarrow x$, όλοι τελικά οι όροι της (x_n) ~~είναι~~ είναι στο U_{i_0} :

$$\exists n_0 : \forall n > n_0 \quad x_n \in U_{i_0}$$

$$\text{Για κάθε } j=2, \dots, n_0 \text{ έχουμε } x_j \in K \subseteq \bigcup_{i \in I} U_i \Rightarrow \exists i_j : x_j \in U_{i_j}$$

Τότε $X \subseteq U_{i_0} \cup U_{i_1} \cup \dots \cup U_{i_{n_0}}$ (η $\{U_{i_0}, U_{i_1}, \dots, U_{i_{n_0}}\}$ είναι).
 ΠΕΠΕΡΑΣΜΕΝΟ ΟΠΟΙΩΔΕΣ ΤΗΣ
 $(U_i)_{i \in I}$

5. Ο (X, δ) είναι συμπαγής (\Leftrightarrow) το X είναι πεπερασμένο
 σύνολο.

(\Rightarrow) (η άλλη κατεύθυνση είναι αληθινή).

Έστω ότι το X είναι άπειρο σύνολο.

$$X = \bigcup_{x \in X} \{x\} \quad \text{Γνωστό με την } \delta.$$

Έστω ότι υπάρχουν $x_1, \dots, x_m \in X$ ώστε :

$$X = \bigcup_{j=1}^m \{x_j\} = \{x_1, \dots, x_m\}$$

Τότε το X είναι πεπερασμένο σύνολο, άτοπο.

ΘΕΩΡΗΜΑ. Έστω (X, d) μετρικός χώρος. Τα εξής είναι

- ισοδύναμα (α). Ο X είναι συμπαγής (με κλειστά).
- (β) κάθε άπειρο υποσύνολο του X έχει σ. συσσώρευσης.
- (γ) κάθε (x_n) στο X , έχει υπ. (x_{k_n}) , $x_{k_n} \rightarrow x \in X$.
- (δ) Ο (X, d) είναι ολικά φραγμένος και πλήρης.

ΟΡΙΣΜΟΣ. Ένα $A \subseteq (X, d)$ λέγεται ολικά φραγμένο αν για κάθε

$\varepsilon > 0$ υπάρχουν $m = m(\varepsilon) \in \mathbb{N}$ και $x_1, x_2, \dots, x_m \in X$:

$$A \subseteq \bigcup_{j=1}^m B(x_j, \varepsilon) \quad \text{Ο } X \text{ λέγεται ολικά φραγμένος αν } \forall \varepsilon > 0$$

$$\exists m \text{ και } x_1, \dots, x_m : X = \bigcup_{i=1}^m B(x_i, \varepsilon).$$

Απόδειξη: $(\alpha) \Rightarrow (\beta)$.

Έστω $A \subseteq X$ άπειρο, το οποίο δεν έχει σφαιρικά συσσωρεύσεις.

Τότε, αν $x \in X$, το x δεν είναι σ.σ. του A . Τότε υπάρχει

$$\varepsilon_x > 0 : B(x, \varepsilon_x) \cap (A \setminus \{x\}) = \emptyset.$$

$$\Rightarrow B(x, \varepsilon_x) \cap A = \emptyset \text{ αν } x \notin A$$

"
 $\{x\}$ αν $x \in A$.

Η οικογένεια $\{B(x, \varepsilon_x)\}_{x \in X}$ είναι ανοιχτή κάλυψη του X .

Ο X είναι συμπαγής, άρα υπάρχουν $x_1, \dots, x_m \in X$ ώστε:

$$X = B(x_1, \varepsilon_{x_1}) \cup \dots \cup B(x_m, \varepsilon_{x_m}).$$

$$\Rightarrow A = A \cap X = (A \cap B(x_1, \varepsilon_{x_1})) \cup \dots \cup (A \cap B(x_m, \varepsilon_{x_m})).$$

$$\subseteq \{x_1\} \cup \dots \cup \{x_m\} = \{x_1, x_2, \dots, x_m\}$$

$\Rightarrow A$ πεπερασμένο άτοπο.

$(\beta) \Rightarrow (\gamma)$.

Έστω (x_n) μια ακολουθία στο X .

Θεωρούμε το σύνολο $A = \{x_n : n \in \mathbb{N}\}$ των όρων της (x_n) .

• Το A είναι πεπερασμένο. Τότε η (x_n) έχει σταθερή υποακολουθία (x_{k_n}) η οποία συγκλίνει.

• Το A είναι άπειρο. Από την υπόθεση, υπάρχει $x \in A$.

Παίρνουμε $\varepsilon = 1$. Υπάρχουν άπειροι x_n στην $B(x, 1)$.

Επιλέγουμε $k_1 : x_{k_1} \in B(x, 1)$.

Παίρνουμε $\varepsilon = \frac{1}{2}$. Υπάρχουν άπειροι x_n στην $B(x, \frac{1}{2})$.

$\Rightarrow \exists k_2 > k_1 : x_{k_2} \in B(x, \frac{1}{2})$.

Επαγωγικά βρίσκουμε $x_1 < x_2 < \dots < x_n < x_{n+1} < \dots$

$$\text{ώστε } \forall n \quad d(x_n, x) < \frac{1}{n}$$

$$x_n \rightarrow x$$

$$(\gamma) \Rightarrow (\delta)$$

• Ο X είναι πλήρης

Εστω (x_n) βασική ακολουθία στον X .

Από την υπόθεση (γ) , η (x_n) έχει συγκλίνουσα υποακολουθία, οπότε γνωρίζουμε ότι ~~είναι~~ συγκλίνει.

• Ο X είναι οδικά φραγμένος: $\forall \varepsilon > 0, \exists m = m(\varepsilon) \in \mathbb{N}$

$$\text{και } \exists x_1, \dots, x_m \in X : X = \bigcup_{j=1}^m B(x_j, \varepsilon)$$

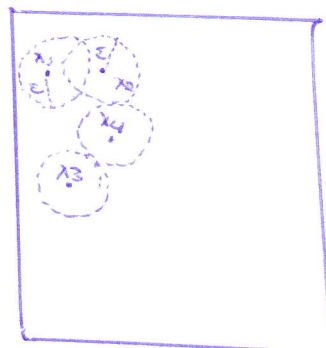
Εστω ότι δεν ισχύει. Υπάρχει $\varepsilon > 0$, ώστε ο X δεν καλύπτεται από πεπερασμένες το πλήθος μπάλες, ακτίνας ε .

Παίρνουμε τυχόν $x_1 \in X$. Τότε $B(x_1, \varepsilon) \subsetneq X$.

Άρα υπάρχει $x_2 \notin B(x_1, \varepsilon) \Rightarrow d(x_2, x_1) \geq \varepsilon$.

Έχουμε $B(x_1, \varepsilon) \cup B(x_2, \varepsilon) \subsetneq X$.

$\Rightarrow \exists x_3 \notin B(x_1, \varepsilon) \cup B(x_2, \varepsilon)$.

Επαγωγικά, αν έχω βρει x_1, \dots, x_n

με $d(x_i, x_j) \geq \varepsilon \quad \forall i \neq j$ στο $\{1, \dots, n\}$ δειώ ότι

$B(x_1, \varepsilon) \cup \dots \cup B(x_n, \varepsilon) \subsetneq X$ και βρίσκω x_{n+1} με

$x_{n+1} \notin B(x_1, \varepsilon) \cup \dots \cup B(x_n, \varepsilon) \Rightarrow d(x_{n+1}, x_j) \geq \varepsilon$.

Άρα αλλιώς η (x_n) δεν έχει συγκλίνουσα υποακολουθία (αόριστο).

(δ) \Rightarrow (α). Έστω ότι ο X δεν είναι συμπαγής. Τότε, υπάρχει ανοικτή κάλυψη $(U_i)_{i \in I}$ του X που δεν έχει πεπερασμένο υποκάλυψη.

Παίρνουμε $\epsilon = \frac{1}{2}$. Ο X είναι ολικά φραγμένος.

$$\Rightarrow \exists x_{11}, \dots, x_{1n_1} \in X \quad X = \bigcup_{j=1}^{n_1} B(x_{1j}, \frac{1}{2}).$$

Επειδή οι μπάλες $B(x_{1j}, \frac{1}{2})$ είναι πεπερασμένες το πλήθος (n_1) κόμια από αυτές δεν καλύπτεται από πεπερασμένα το πλήθος U_i (αλλιώς θα είχαμε πεπερ. υποκάλυψη)

Ας πάρουμε $B(x_{1j_0}, \frac{1}{2})$ μια τέτοια μπάλα και στο εξής:

$$x_1 := x_{1j_0}.$$

Η $B(x_1, \frac{1}{2})$ είναι ολικά φραγμένο σύνολο.

(διότι X ολικά φραγμένο). Άρα υπάρχουν x_{21}, \dots, x_{2n_2} .

$$B(x_1, \frac{1}{2}) \subseteq \bigcup_{j=1}^{n_2} B(x_{2j}, \frac{1}{2^2})$$

Υπάρχει j_0 ώστε η $B(x_{2j_0}, \frac{1}{2^2})$ δεν καλύπτεται από πεπ. το πλήθος U_i (αλλιώς το ίδιο θα ίσχυε για την $B(x_1, \frac{1}{2})$).

$$\text{Στο εξής: } x_2 = x_{2j_0}. \quad \text{Έχουμε: } d(x_2, x_1) \leq \frac{1}{2} + \frac{1}{2^2} = \frac{3}{2^2}$$

Επαγωγικά, βρίσκουμε (x_n) με ως εξής ιδιότητες.

(1) Η $B(x_n, \frac{1}{2^n})$ δεν καλύπτεται από πεπερασμένα το πλήθος U_i

$$(2) \cdot d(x_{n+1}, x_n) \leq \frac{3}{2^{n+1}}$$

Άρα $\sum_{n=1}^{\infty} d(x_{n+1}, x_n) \leq \sum_{n=1}^{\infty} \left(\frac{3}{2^{n+1}}\right) < \infty$, η (x_n) έχει

φραχρεια κυμανση, άρα είναι βασική.

$$\Rightarrow \exists x \in X : x_n \rightarrow x.$$

Χηλίρις

Αφού $X = \cup_{i \in I} U_i$ υπάρχει $i_0 \in I : x \in U_{i_0}$.

Το U_{i_0} είναι ανοιχτό, άρα $\exists \varepsilon > 0 : B(x, \varepsilon) \subseteq U_{i_0}$.

Βρίσκουμε η αρκετά μεγάλο ώστε: $x_n \in B(x, \varepsilon/2)$ και

$$\frac{1}{2^n} < \varepsilon/2.$$

Τότε: $B(x_n, \frac{1}{2^n}) \subseteq_{\text{αποστέγαση}} B(x, \frac{1}{2^n} + d(x, x_n)) \subseteq B(x, \varepsilon) \subseteq U_{i_0}$.

Αξοιο, δώσε η $B(x_n, \frac{1}{2^n})$ δεν μπορεί να καλυφθε απο το U_{i_0} . ▣